
[2005-33-RE](#)

CAUSA 2005-33-RE

Número de registre 578-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 21 DE FEBRER DEL 2006

BOPA núm. 18, de l'1 de març del 2006

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 19 de setembre del 2005 per la representació processal del Sr. Daniel Dos Santos Lopes Araujo, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 12 de juliol del 2005 i l'aute del 30 d'agost del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la presumpció d'innocència, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que vulgui admetre aquest recurs d'empara, atorgui l'empara sol·licitada, declari la nul·litat de la sentència objecte de recurs i de tots els seus efectes i adopti les mesures de reposició adients per restablir el dret vulnerat, "deixar en suspensió la condemna ferma de la resta de la pena de presó de dos anys que li fou imposada al Sr. Daniel DOS SANTOS LOPES ARAUJO, essent aquesta condicional qualificada en les condicions esmentades en la predita sentència del 14 d'abril del 2005";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 10 d'octubre del 2005;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

Mitjançant sentència del 14 d'abril del 2005, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. Daniel Dos Santos Lopes Araujo com autor d'un delictes major d'amenaçes i d'una contravenció penal continuada de coaccions, tipificats als articles 235 i 348.2 del Codi penal respectivament, a la pena de 2 anys de presó, dels quals 6 mesos fermes i la resta condicional qualificada, entre altres, a la

prohibició d'entrar en contacte amb la persona perjudicada.

Segon

L'11 de juny del 2005, la persona perjudicada va denunciar el Sr. Daniel Dos Santos Lopes Araujo perquè va amenaçar-la i, per tant, va infringir la prohibició d'entrar en contacte amb ella, la qual cosa invalidava la pena de presó condicional.

El 17 de juny del mateix any, el Tribunal de Corts va acordar, mitjançant un aute, la revocació definitiva de la pena de presó condicional qualificada i l'ingrés immediat del Sr. Daniel Dos Santos Lopes Araujo al centre penitenciari d'acord amb l'article 321 del Codi de procediment penal.

Tercer

La representació processal del condemnat va presentar un recurs d'apel·lació contra aquest aute, perquè, segons el seu parer, s'havia vulnerat la presumpció d'innocència del Sr. Daniel Dos Santos Lopes Araujo pel fet de l'absència de prova evident, clara i real de la infracció esmentada.

Quart

El 12 de juliol del 2005, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava el recurs d'apel·lació i confirmava íntegrament l'aute del 17 de juny del mateix any del Tribunal de Corts.

Cinquè

La representació processal del Sr. Daniel Dos Santos Lopes Araujo va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta sentència per vulneració del dret a la jurisdicció i de la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució. El 30 d'agost del 2005, el Tribunal Superior de Justícia va acordar no donar lloc a aquesta demanda.

Sisè

El 19 de setembre del 2005, la representació processal del recurrent va presentar un recurs d'empara en què manifestava que la sentència del 12 de juliol del 2005 utilitza "prova moral", és a dir, presumpcions de fet, que són deixades a la lliure apreciació del jutge i només constitueixen un principi de prova, que ha de ser complementat amb altres presumpcions o proves, i que per aquest motiu es vulnerava el principi de la presumpció d'innocència del recurrent amb greus conseqüències per a ell, ja que se'l condemnava a complir divuit mesos més de presó ferma.

Aquesta part reiterava que no existeix una prova evident, clara i real perquè la denunciante i la testimoni són parts directes en la causa i "no hi ha ni proves ni indicis concloents que desvirtuïn la presumpció d'innocència del meu defensat, en aquesta ocasió i, en cap cas, les meres hipòtesis de preteses amenaces no comprovades només per la declaració d'una de les parts no són idònies per determinar la seva responsabilitat penal". Així mateix, afegeix que el recurrent s'ha trobat en una total indefensió pel fet d'haver estat condemnat en base a les úniques i exclusives declaracions de la denunciante i de la testimoni, amiga seva; pel que fa al certificat mèdic, en relació amb la crisi d'ansietat soferta per la denunciante, aquesta part considerava que no prova cap contacte per part del recurrent amb la denunciante.

Per acabar, la representació processal del recurrent sol·licitava al Tribunal Constitucional que vulgui admetre aquest recurs d'empara, atorgui l'empara sol·licitada, declari la nul·litat de la sentència objecte de recurs i de tots els seus efectes i adopti les mesures de reposició adients per restablir el dret vulnerat, "deixar en suspensió la condemna ferma de la resta de la pena de presó de dos anys que li fou imposada al Sr. Daniel DOS SANTOS LOPES ARAUJO, essent aquesta condicional qualificada en les condicions esmentades en la predita sentència del 14 d'abril del 2005."

Setè

El 10 d'octubre del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què declarava que les resolucions objecte de recurs es troben plenament fonamentades i no poden de cap manera ser qualificades d'arbitràries. "El Tribunal, com ja hem exposat anteriorment, va valorar les declaracions de les testimonis, que al seu torn, venien corroborades per un altre mitjà de prova, l'informe mèdic emès per l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell."

El Ministeri Fiscal recordava igualment que el recurs d'empara no és un recurs de cassació, ni una tercera instància contra resolucions judicials, que pugui revisar la interpretació i revisió de la norma així com les valoracions de prova efectuades pels tribunals ordinaris en l'exercici exclusiu de les seves competències.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2005-33-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

El Tribunal reitera la seva doctrina constant d'acord amb la qual el recurs d'empara no és, de cap manera, una tercera instància en la qual es pugui i s'hagi de revisar les interpretacions efectuades per la jurisdicció ordinària en relació amb la normativa legal aplicable al cas, ni els criteris que aquesta jurisdicció hagi utilitzat per a l'admissió i la valoració de les proves, sempre i quan això no suposi una vulneració dels valors consagrats en l'article 10 de la Constitució.

Aquests valors constitucionals i, més concretament, la presumpció d'innocència de l'acusat i avui recurrent, no es troben afectats perquè els tribunals ordinaris, en l'exercici de la seva competència valorin conjuntament tots els elements de prova presentats i, aplicant un criteri de bon raonament, dedueixin de tots ells una conclusió contrària a la innocència de l'acusat. La presumpció d'innocència no suposa que la culpabilitat no pugui ser provada. I, en aquest cas, segons el parer del jutjador en una i altra instància, ho va ser per la concurrència no solament de les declaracions de la víctima, sinó per una sèrie de testimonis i circumstàncies concurrents acreditades de manera suficient i que són una cosa diferent dels simples indicis, com pretén el recurrent.

No correspon al jutge constitucional entrar en la valoració de les proves, sinó en aquest cas, tan sols constatar que aquesta valoració s'ha fet d'acord amb uns criteris raonables i justificats de manera suficient en les decisions dels jutges ordinaris, per tant, cap valor constitucional susceptible de tutela per la via de l'empara ha estat vulnerat.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-33-RE, interposat per la representació processal del Sr. Daniel Dos Santos Lopes Araujo contra la sentència del 12 de juliol del 2005 i l'aute del 30 d'agost del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Philippe Ardant

President en funcions

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat